

баримъ бѣхъ съ него, гдѣто се казва.....Бихъ се при "Скалитѣ". Шепота хора бѣхме, че земята трѣперѣше.!

II Слуга. Ехъ и ти съ твоитѣ "скали"! Скалитѣ, скалитѣ, като че кой знай!..... Герой-пъкъ се сви тука при насъ като палице.....

III Слуга. Азъ заслужихъ тава мѣсто!

II с. /Насмѣшливо/ Тѣй ли?

I с. Е, хубаво де-скарайте се за нищо и никакво.

II с. А бе..... азъ туку тѣй

I с. Я спрете , че .. /вслушанъ/ Май, че Тихомиръ иде.....

Тримата дочули стѣпки почватъ работа.

II

Влиза Тихомиръ. Той е срѣдня пора. Застава до вратата и като кимва съ глава подава:

-- Тѣй, добръ! звънчето отъ лѣво; губерра..... Добръ, добръ! Всѣкога да помнитѣ, че царятъ дрънка съ лѣва ръка . Ей ти! /Къмъ третия слуга/ Новия, запомни тава Хмъ..... Прѣдъ трона ще постелете малкото губерче върху този..... /огива до прозореца/ Ето подава се литията Скоро ще я свършатъ и отъ тамъ направо ще додѣт гукъ. Побързвайте..... Прѣдъ трона на Патриарха постелете загорското губерче..... хе-е... /сочи къмъ кита/ Не му е мѣстото тамъ...

I с. /Къмъ Тихомира/ Да ли ще се свършатъ свѣтитѣ тази вечеръ?

Тих. Тѣй мисля: тази вечеръ каквото ще се рѣши-туй то! Нали чакаме пратеницитѣ!

I слуга. Ти като повзтрѣшенъ-се знаешъ нѣдичко: вѣрно ли е , че налитѣ войски, таквози.....

Тих. Кой знай!... Трѣбва да има нѣщо , ама...

I С. То да се направи единъ миръ, че...

Тих. На таквозъ прилича, че да видимъ. Царскитѣ работи сѣ толкозъ забъркани-кой може да ги знае? Ама миреше на миръ.

III Слуга, Дано Божицко! Че колкото свѣтъ загина, колкото се майки разплакаха!

I С. Ами Богомилитѣ?

Тих. Тия песове..... ужъ ги прѣснаха, пъкъ пакъ сѣ вдигнали глава. Стотлава лампа!

/ Камбаннитѣ гласове редѣятъ/